

Quo vadis Hrvatska: Znanja za digitalizaciju imamo, strategije i vizije nemamo

Pretraži ...



RIJAVA



ca ciklusa tekstova i emisija o

je, znamo. zasljebla na 52. mjesto
šanje položaja za jedno mjesto u
la smo sve digitalizirali, kada čak i
orelaze u virtualnu sferu. U čemu
Štefanića, profesora s Fakulteta
etnih tvornica' koji je njegova

točkanai hr
MEDIJ ZA BIZNIS

tvrtka lani pokrenula radi digitalizacije poslovnih procesa i voditelja radne skupine za izradu Nacionalne platforme za digitalizaciju industrije RH.

Štefanić kaže kako su svi u svijetu bili prisiljeni preko noći pokrenuti proces digitalne transformacije kako u proizvodnim i uslužnim industrijama tako i u javnom i uslužnom sektoru. Zaposlenici i menadžment su brzo počeli koristiti najpoznatije digitalne alate poput Zoom, Webex, Microsoft Teams. No, problem je, tvrdi, što se prikupljanje podataka za određivanje pozicije pojedinih zemalja na ljestvicama pokreće šest do devet mjeseci prije nego li se ljestvice pojave u medijima. A Hrvatska nema razrađen strateški pristup digitalnoj transformaciji industrije, gospodarstva, javne uprave i uslužnoga sektora. Poprilično kasnimo s početkom digitalizacije, a i ne odvajamo dovoljno financijskih sredstava za taj proces.

Čini se kontradiktornim, no najbolje smo prošli u rangiranju znanja, najlošije u spremnosti za budućnost. Što onda stvarno nedostaje, jer upravo je znanje potrebno za



budućnost?

-Ako malo analizirate rang listu najuspješnijih poduzeća u Hrvatskoj, vidjet ćete da su ICT tvrtke i tehnološki intenzivne tvrtke vrlo visoko plasirane. Velike tvrtke iz Švedske, Njemačke, SAD-a, i drugih razvijenih zemalja utrkuju se tko će prije ući u neku od naših tehnološko propulzivnih tvrtki poput Rimac Automobila, Nanobita, Infobipa i drugih. Tvrtke poput Klimaopreme dobivaju velike poslove u izgradnji novih bolnica u Švicarskoj. To znači da nije problem u znanjima pojedinaca i znanjima koja imaju poduzeća. Naš glavni problem je u tome što nismo ozbiljno pristupili Industriji 4.0 kada se ona pojavila još davne 2012. godine. Nismo usvojili Nacionalnu inicijativnu za digitalizaciju industrije (iako je napravljena još davne 2017. godine), još uvijek nismo usvojili Strategiju digitalizacije industrije i gospodarstva, nismo prisutni u dovoljnoj mjeri u radnim skupinama EU komisija koja se bave digitalizacijom. Znanja imamo, strategije i vizije nemamo, a provođenje digitalne transformacije se provodi na nedovoljno organiziran način, bez jakog tima sastavljenog od najjačih stručnjaka iz realnog sektora, sveučilišta, državne uprave, sindikata i drugih važnih čimbenika – uvjerava Štefanić.

Znači li to da opet šepa država? Naime, Europska komisija cijeli proces digitalne transformacije radi preko naših ministarstava koja dobivaju sve potrebne informacije o tome kako uspješno provoditi digitalnu transformaciju Hrvatske. Provedba digitalizacije, kaže Štefanić, nije jeftina, a Hrvatska nije odvojila dostatna sredstva za digitalizaciju gospodarstva. Izvori sredstava su EU fondovi koji nisu dovoljni, a i previše su složeni za provođenje, uz vrlo stroge i zahtjevne procedure. Za provedbu digitalizacije odgovorna su ministarstva, a treba ih koordinirati Središnji državni ured za razvoj digitalnog društva. Vlada je zadužila Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta da izradi sve potrebne strateške dokumente početkom 2019. godine. Strategija digitalizacije gospodarstva napravljena je krajem 2019. godine, ali još uvijek nije usvojena, poručuje Štefanić.

Jesu li onda barem tvrtke u većoj mjeri spremne za transformaciju? Štefanić nije nimalo optimističan.

– U Hrvatskoj trenutno posluje oko 99,1 % malih i srednjih poduzeća od kojih većina nema dovoljno znanja, financijskih sredstava ni ljudskih resursa da bi mogla pokrenuti i provesti digitalnu transformaciju. Poduzeća koja su zadnje dvije do tri godine aplicirala za EU fondove i dobila sredstva (IKT natječaj, IRI 1, IRI 2, Integrator) parcijalno rade na provedbi svoje modernizacije i digitalizacije. Najveća proizvodna hrvatska poduzeća



(Diva, DIV Grupa, Brodosplit...) koriste početni su rezultati ohrabrujući. Među prvima je pokrenuo godine. Problemi s kojima se digitalnih tehnologija kod većine iz uslužnog sektora, primjerice. Podrazumijeva se da su se među sam da je nužan preduvjet za posvetiti posebnu pažnju i vještina zaposlenika. Također digitalne transformacije faktor zaključuje Štefanić.

er nema dobre komunikacije, a nema tko umanjiti.

zeća i provedba digitalne procese poduzeća, na proizvode i ent. Industrija 4.0 donosi



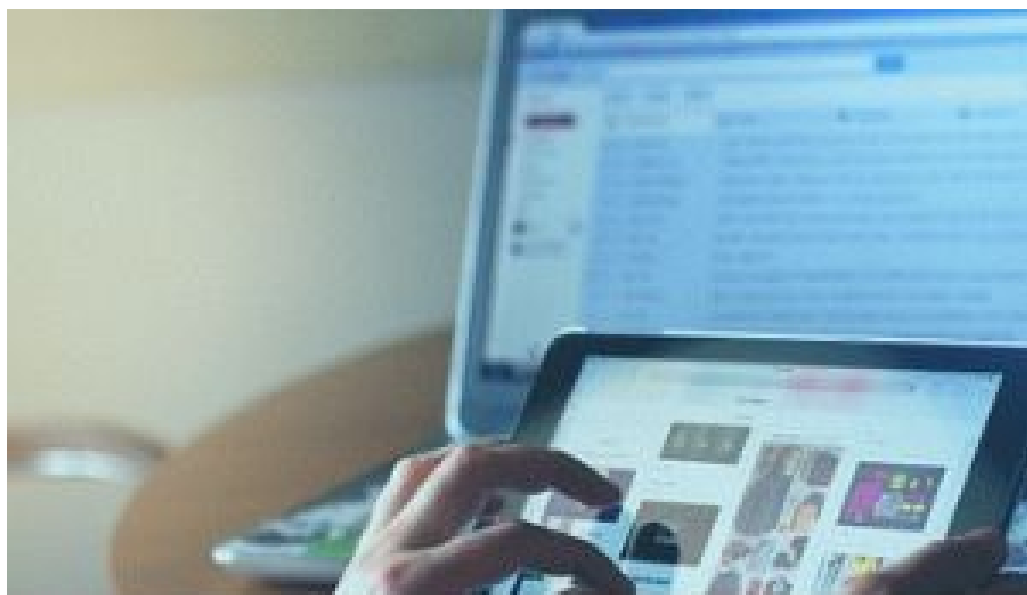
promjene u poduzeća, ali i rizike da se digitalizacija neće uspješno provesti te da poduzeće može u budućnosti izgubiti svoju poziciju na zahtjevnom međunarodnom (ali i domaćem) tržištu. Poduzeće se istovremeno u razdoblju od godinu-dvije treba baviti svakodnevnim operativnim poslovanjem, ali i provedbom digitalne transformacije. Zaposlenici su pod posebnim pritiskom već neko vrijeme (Covid 19 pandemija, uvođenje ERP sustava, ISO sustavi, CAD-CAM sustavi, Microsoftovi alati, nove tehnologije, različite vrste edukacija) i moraju sve više raditi. Više im nije dovoljno osam sati rada, već nose poslove doma i rade i izvan radnog vremena. Ili ostaju dulje na radnom mjestu. Ili se očekuje od njih da rade i subotom. Ona poduzeća koja pronađu optimalan model motivacije zaposlenika imat će manje otpore procesu digitalizacije i uspješno će provesti digitalnu transformaciju, tvrdi Štefanić.



Kako je to onda relativno brzo i bezbolno uspelo Estoniji koja je postala europskim primjerom učinkovite transformacije?, Štefanić nema dileme.

– Iako sam dosad u svakoj prilici širio optimizam glede naše pozicije na ljestvici uspješnih u provedbi digitalizacije i implementaciji najvažnijih digitalnih tehnologija, nažalost, odgovor nije optimističan. Glavni preduvjeti za uspješno provođenje digitalizacije društva i gospodarstva nisu ni do danas ispunjeni: nije usvojena Nacionalna platforma za digitalizaciju industrije, Strategija digitalizacije gospodarstva i društva, Akcijski (operativni) plan provedbe digitalizacije, uključenost u rad radnih skupina pri EU za digitalizaciju industrije, zdravstva i poljoprivrede, sustavno osnivanje Digitalizacijskih inovacijskih hubova i njihovo povezivanje s hubovima u okruženju, još uvijek nisu odobrena izravna financijska sredstva za Industriju 4.0 i digitalizaciju... Da ironija bude veća, digitalizaciju nam je ubrzala Covid 19 pandemija. Možda da pogledamo malo u susjedstvo, u Sloveniju, čija prerađivačka industrija stvara više od 27 posto bruto dodane vrijednosti njihova gospodarstva, pa su naši susjedi stigli na treće mjesto na ljestvici uspješnih zemalja u Europi – zaključuje pomalo rezignirano Štefanić.

Projekt *Quo vadis Hrvatska* financijski podržava Agencija za elektroničke medije.



Strategije i vizije nemamo #5

slovniFM



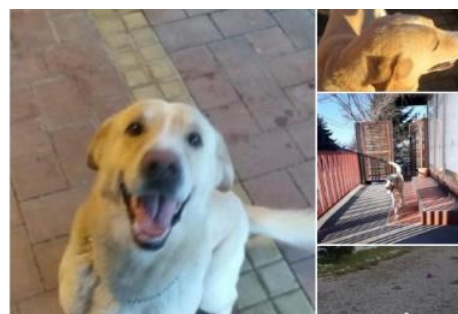
OGROMAN dar! Pružite partnerici čak 3x dulje zadovoljstvo.

Što stoji iza najave Angele Merkel koja je zastrašila Njemačku? Dio građana bijesan: 'Dajem otkaz!'

S pouzdanjem kupite tlakomjer vrhunske kvalitete s adapterom uz besplatnu brzu dostavu.



Smrtni slučaj u obitelji Tome Medveda



Tužna priča psa Herkula završila sretno



Prepoznajete li je? Zagrebačka policija traži ženu zbog utaje

